

- państwa członkowskie nie są zobowiązane do uwzględnienia każdego wniosku o zezwolenie na wjazd lub pobyt złożonego przez członków rodziny obywatela Unii, którzy nie są objęci definicją ujętą w art. 2 pkt 2 wspomnianej dyrektywy, nawet jeśli wykażą oni zgodnie z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy, że pozostają na utrzymaniu wspomnianego obywatela;
 - na państwach członkowskich ciąży jednakże obowiązek zapewnienia, by ich ustawodawstwo zawierało kryteria umożliwiające uzyskanie przez wspomniane osoby decyzji w przedmiocie ich wniosku o zezwolenie na wjazd i pobyt opartej na szczegółowej analizie ich osobistych okoliczności i — w razie odmowy — uzasadnionej;
 - państwa członkowskie mają szeroki zakres swobodnego uznania co do wyboru wspomnianych kryteriów, przy czym kryteria te powinny jednak być zgodne ze zwykłym rozumieniem określenia „ułatwia” oraz określić dotyczących zależności zastosowanych we wspomnianym art. 3 ust. 2 i nie pozbawiać tego przepisu skuteczności; oraz
 - każdy wnioskodawca ma prawo do tego, by sąd sprawdził, czy ustawodawstwo krajowe i jego zastosowanie spełniają te przesłanki.
- 2) Aby dana osoba była objęta kategorią członka rodziny pozostającego „na utrzymaniu” obywatela Unii, o której mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38, sytuacja zależności musi istnieć w kraju, z którego przybył ten członek rodziny, i to przynajmniej w chwili zwrócenia się o umożliwienie mu dołączenia do obywatela Unii, na utrzymaniu którego pozostaje.
- 3) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, iż państwa członkowskie mogą, korzystając z zakresu swobodnego uznania, nałożyć szczególne wymogi dotyczące charakteru lub czasu trwania zależności, pod warunkiem że wymogi te są zgodne ze zwykłym rozumieniem określeń dotyczących zależności, o której mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2004/38, i nie pozbawiają tego przepisu skuteczności.
- 4) Kwestia tego, czy wydawanie kart pobytowych, o którym mowa w art. 10 dyrektywy 2004/38, może zostać uzależnione od wymogu, zgodnie z którym sytuacja zależności w rozumieniu art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tej dyrektywy powinna nadal trwać w przyjmującym państwie członkowskim, nie jest objęta zakresem stosowania tejże dyrektywy.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2012 r. — August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-96/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Oznaczenie trójwymiarowe tworzone przez kształt myszy z czekolady)

(2012/C 331/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: August Storck KG (przedstawiciel: adwokaci T. Reher i R. Staub)

Dруга strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: R. Manea i G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie T-13/09 Storck przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 listopada 2008 r., oddalającej odwołanie od decyzji eksperta, którą odmówiono rejestracji oznaczenia trójwymiarowego tworzonego przez kształt myszy z czekolady jako wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów należących do klasy 30 — Charakter odróżniający znaku towarowego

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) August Storck KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011.